

Dictamen en relació amb la consulta formulada per un Ajuntament del qual s'ha segregat un altre municipi, sobre la possibilitat que l'Ajuntament o l'empresa concessionària de l'abastament d'aigua pugui cedir les dades relatives als usuaris del servei a l'Ajuntament creat de nou.

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'Alcalde de l'Ajuntament del qual s'ha segregat un altre municipi (en endavant, Ajuntament A) en el que es demana que s'emeti dictamen per valorar si la possibilitat que l'Ajuntament A o l'empresa concessionària de l'abastament d'aigua pugui cedir les dades relatives als usuaris del servei a l'Ajuntament creat de nou (en endavant, Ajuntament B), pot suposar una vulneració de la legislació sobre protecció de dades.

Examinada la consulta formulada, vista la normativa vigent aplicable i l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet el següent Dictamen:

I

(...)

II

Abans d'entrar en l'anàlisi de la qüestió plantejada, o sigui la legitimitat de la comunicació de dades requerida, escau formular algunes consideracions sobre l'entitat responsable de la informació, atès que en el plantejament de la consulta s'aprecien algunes contradiccions que condicionen la resposta que es pugui donar a la consulta plantejada.

A l'encapçalament del Decret (...) de l'Ajuntament A es fa menció a què la informació sol·licitada per l'Ajuntament B, consistent en la relació d'abonats al servei forma part d'un fitxer de la titularitat de l'empresa concessionària del servei d'abastament d'aigua. En canvi, a la part dispositiva del mateix Decret a l'apartat 1r. no s'aclareix si la titularitat del fitxer correspon a l'Ajuntament A o a l'empresa concessionària, i a l'apartat 2n. de la mateixa part dispositiva es requereix a l'empresa concessionària per tal que no lliuri la informació fins que es disposi de l'informe elaborat per aquesta Agència, amb la qual cosa sembla poder-se deduir que la capacitat de decisió sobre la informació correspon a l'Ajuntament A.

Consultat tant el Registre de Protecció de Dades de Catalunya, com el Registro General de Protección de Datos de la Agencia Española de Protección de Datos, no s'ha pogut constatar l'existència de cap fitxer que reuneixi les característiques del fitxer a què es refereix la consulta sota la titularitat de l'Ajuntament A o de l'empresa concessionària. Per tant, amb independència de la resposta que es doni a la consulta plantejada, cal recordar que cal procedir a la creació del fitxer, que si és de titularitat pública s'ha de crear mitjançant disposició de caràcter general (art. 20 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD)), i posteriorment s'ha de sol·licitar la seva inscripció al Registre de Protecció de Dades de Catalunya (art 15 de la Llei 5/2002, de 19 d'abril, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades i art. 55.3 del reglament de desplegament de la LOPD, aprovat pel R. Decret 1720/2007, de 21 de desembre).

Igualment cal recordar a l'Ajuntament B la necessitat de procedir a crear el fitxer corresponent amb caràcter previ a la recollida de la informació, d'acord amb el que estableix l'article 20 de la LOPD.

Al marge d'això, i pel que fa a la responsabilitat sobre aquest fitxer, cal recordar que, d'acord amb l'article 3.d) de la LOPD, és responsable del fitxer la persona física o jurídica, de naturalesa pública o privada, u òrgan administratiu, que decideixi sobre la finalitat, l'ús i el contingut del tractament.

Òbviament, la decisió sobre la responsabilitat del fitxer s'ha de prendre abans d'iniciar-se la recollida de les dades, per la qual cosa hem de suposar que ja es va prendre en el seu moment.

Des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, res impediria que s'hagués pogut establir que l'entitat responsable del fitxer sigués l'empresa concessionària, en aquest cas a través d'un fitxer de titularitat privada. En aquest cas tant el règim de creació del fitxer, com el règim de comunicacions i, especialment, el règim sancionador aplicable seria el dels fitxers de titularitat privada.

No obstant això, atesa la titularitat pública del servei (arts. 16.1.a) i 86.3 LRBRL), vinculada al principi d'irrenunciabilitat de les competències i de continuïtat dels serveis públics, sembla que l'opció que millor s'ajustaria al supòsit plantejat seria la de configurar el fitxer com a fitxer de titularitat pública municipal. En aquest cas la intervenció de l'empresa concessionària en la gestió del fitxer es podria materialitzar a través de la figura de l'encàrrec del tractament (art. 3.g LOPD) a través de l'acord o conveni a què es refereixen l'article 12 LOPD i la Disposició Addicional 31^a de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic.

Aquesta segona opció és certament la que resulta més plausible en el cas que ens ocupa, atès que altrament, si l'empresa concessionària sigués la responsable del fitxer, no tindria sentit, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, que sol·licités autorització municipal per a poder comunicar la informació.

Aquesta serà doncs la premissa de la qual partirem en respondre la consulta, això és, considerar que es tracta d'un fitxer de titularitat municipal de l'Ajuntament A, respecte del qual l'empresa concessionària actua com a encarregada del tractament.

I encara relacionat amb això, cal tenir en compte que d'acord amb l'article 12.2 de la LOPD l'encarregat del tractament no pot comunicar les dades a terceres persones, llevat que ho autoritzi l'entitat responsable del fitxer. Resulta per tant necessari, tal com ha sol·licitat l'empresa concessionària en el cas que ens ocupa, que sigui l'entitat responsable del fitxer la que autoritzi la comunicació.

III

Un cop aclarides les qüestions relatives a la titularitat del fitxer, procedeix entrar a determinar la legitimitat de la comunicació a què es refereix la consulta.

D'entrada no sembla que hagi de plantejar cap dubte la qualificació de la informació que s'ha requerit com a informació de caràcter personal. D'acord amb l'article 3.a) de la LOPD s'entén per dada de caràcter personal qualsevol informació relativa a persones físiques identificades o identificables. Segons es desprèn del Decret (...) de l'Ajuntament B, la informació sol·licitada afecta les dades de nom i cognoms, DNI, adreça, telèfon, adreça electrònica, domiciliació bancària, dades dels titulars del compte on es domicilia el rebut, condició de llogater o

propietari, usos del subministrament o la condició de família nombrosa. A la vista de la informació sol·licitada queda clar que es tracta d'informació relativa a persones físiques directament identificables, per la qual cosa resultarà de plena aplicació la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Pel que fa a la possibilitat de cessió de les dades, l'article 11 de la LOPD estableix el règim general de comunicacions, en base a una regla general basada en la necessitat d'existència del consentiment de les persones titulars de les dades per a poder comunicar-les a terceres persones. Aquesta regla general troba però determinades excepcions previstes en el mateix article 11 LOPD i entre les quals cal destacar la possibilitat que la comunicació estigui autoritzada en una llei. D'altra banda, l'article 21 de la mateixa LOPD preveu un règim especial de comunicacions entre administracions públiques al qual després també farem referència.

En el cas que ens ocupa sembla poder-se concloure que no es compta amb el consentiment dels ciutadans afectats per a poder dur a terme la comunicació de dades sol·licitada. Per això haurem de veure si existeix alguna norma amb rang legal que doni cobertura a aquesta comunicació.

Pel que es desprèn del Decret (...) de l'Ajuntament B, la comunicació de dades pretesa porta causa de l'execució del Decret del Govern de la Generalitat, de creació del nou municipi.

Al respecte cal tenir en compte que respecte el seu territori, l'Ajuntament del nou municipi (B) té la condició de successor del municipi del qual formava part (A) i que, d'acord amb l'establert a l'article 19 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), aprovat pel decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, el Decret de creació del nou municipi ha de determinar la delimitació del municipi i el repartiment de béns, personal drets i obligacions.

En aquest sentit, l'article 27 del Reglament de demarcació territorial i població dels ens locals, aprovat pel Decret 140/1988, de 24 de maig –aplicable en el moment de produir-se la segregació–, estableix que el decret de segregació ha de precisar el lliurament de tots els expedients en tràmit que afectin i facin exclusiva referència a les parts segregades, per còpia autenticada, i també la documentació necessària per al funcionament normal de l'activitat municipal. En termes similars es manifesta l'article 18.1.e) del Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya.

D'acord amb això el Decret de creació del municipi va establir en el seu article 5 que l'Ajuntament del municipi del qual es produïa la segregació (A) havia de lliurar a l'Ajuntament creat de nou (B), mitjançant còpia autenticada, els expedients en tràmit que facin referència a l'àmbit territorial del nou municipi.

A la vista d'això, i sempre que la informació comunicada es limiti a la informació relativa a aquelles persones abonades del territori que ha passat a formar part del nou municipi, podem concloure fàcilment que la comunicació de dades pretesa porta causa d'una alteració de termes municipals produïda d'acord amb el que estableix la llei i que per tant és la pròpia Llei municipal i de règim local de Catalunya la que habilita a aquesta cessió.

D'altra banda podem arribar a aquesta mateixa conclusió partint del que estableix l'article 21 de la LOPD. D'acord amb aquest article es poden comunicar les dades entre administracions públiques quan la comunicació tingui per finalitat l'exercici de competències que no siguin diferents. En el cas que ens ocupa, i sempre que les dades es comuniquin per a l'exercici de la competència que li correspon a l'Ajuntament del municipi creat de nou (B) per a prestar el servei d'abastament d'aigua, concorreria també aquest supòsit habilitant.

Per tant, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades es pot concloure que, sempre que la comunicació es limiti a les dades que figuraven vinculades al servei d'abastament d'aigua i que resultin necessàries per a què el municipi creat pugui prestar el servei d'abastament d'aigua en el seu territori, la comunicació requerida compta amb legal habilitació suficient.

Tot això sens perjudici que el procés de distribució dels béns, drets, obligacions i la documentació corresponent, s'hagi d'efectuar complint els criteris previstos en la Divisió de béns aprovada, i amb respecte al procediment i els requisits establerts per la normativa de règim local i altra normativa aplicable.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta formulada per un Ajuntament del qual s'ha segregat un altre municipi, sobre la possibilitat que l'Ajuntament o l'empresa concessionària de l'abastament d'aigua pugui cedir les dades relatives als usuaris del servei a l'Ajuntament creat de nou, es fan les següents,

Conclusions

La comunicació de dades de caràcter personal relatives als abonats al servei d'abastament d'aigua de la part segregada del municipi que formula la consulta, al nou municipi del qual han passat a formar part, per tal que pugui prestar l'esmentat servei, troba habilitació tant en la legislació de règim local com en el article 21 de la LOPD, per la qual cosa cal concloure que no és contrària a la normativa de protecció de dades.